

**10th International conference ON
PSYCHOLOGY
OF EDUCATION SCIENCES AND
LIFESTYLE**

Tbilisi - Georgia

September 21, 2022

اثر بخشی آموزش رویکرد هیجان مدار بر بهبود روابط مادران و دختران و فضای خانواده آنها در شهر قم

زهرا حجه الاسلامی^۱، مرضیه شاه سیاه^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد روان شناسی بالینی خانواده، گروه مطالعات بنیادین، واحد تهران، دانشگاه شهید

بهشتی، تهران، ایران (نوسینده مسئول)

۲- مشاوره خانواده، جامعه المصطفی العالمیه، قم، ایران

چکیده

هدف این پژوهش بررسی تاثیر آموزش رویکرد هیجان مدار بر روابط مادران و دختران و فضای خانواده شهر قم بود. روش پژوهش از نوع پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری بود. جامعه آماری پژوهش تمامی دین پژوهان دختر و مادرانشان شهر قم در نیم سال اول تحصیلی ۱۴۰۱ - ۱۴۰۰ و نمونه پژوهش ۴۰ دین پژوه دختر با دامنه سنی ۱۸ تا ۲۵ در مقطع کارشناسی بود که به صورت داوطلبانه در مشاوره گروهی ثبت نام نمودند و به صورت تصادفی در دو گروه نفره کنترل و آزمایش قرار گرفتند. ابزارهای مورد استفاده در پژوهش مقیاس رابطه ولی-فرزندی شوبل، مقیاس فضای خانواده ژورنبرگ و نیکلسن، بود. گروه آزمایش به مدت ۱۰ جلسه تحت آموزش رویکرد هیجان مدار قرار گرفتند و در پایان از هر دو گروه پس آزمون و پیگیری به عمل آمد. داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS تحلیل شدند. نتایج نشان داد که آموزش رویکرد هیجان محور بر رابطه نوجوانان با مادران، فضای خانواده در پس آزمون و پیگیری معنادار است ($p < 0/01$). همچنین آموزش رویکرد هیجان مدار بر بعضی از ابعاد رابطه نوجوانان با مادران و ابعاد فضای خانواده معنادار بود ($p < 0/05$).

کلیدواژه ها: دختران، مادران، ارتباط، فضای خانواده، رویکرد هیجان مدار